

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jaroslavy Skoumalové a soudců Mgr. Petra Sedláka, Ph.D. a JUDr. Václava Štencla, MA v právní věci

žalobce: **Ing. et Ing. J. K.,**
zastoupený advokátem Mgr. Ing. Jiřím Horou
se sídlem Moravské nám. 15, 602 00 Brno

proti
žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**
odbor územního plánování a stavebního řádu
se sídlem Žerotínovo nám. 3, 601 82 Brno

o žalobě proti rozhodnutí ze dne 29. 6. 2016, č.j. JMK 101946/2016, sp.zn. S-JMK 69334/2016 OÚPSŘ

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žalobkyně **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Rozhodnutím Krajského úřadu Jihomoravského kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu, ze dne 29. 6. 2016, č. j. JMK 101946/2016, sp. zn. S-JMK 69334/2016 OÚPSŘ, bylo podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno usnesení Městského úřadu Miroslav, odboru výstavby a životního prostředí (dále jen „stavební úřad“) ze dne 24. 3. 2016, č. j. 1295/2016-HI, sp. zn. SPIS/0762/2016-HI.
2. Stavební úřad uvedeným usnesením zastavil řízení o žádosti žalobce o dodatečné povolení stavby: „Zastřešená přístavba k rodinnému domu“ na pozemku parc. č. st. x (zastavěná plocha a nádvoří) v k. ú. J. u M. (dále také „předmětná stavba“). Důvodem zastavení řízení byla skutečnost, že žalobce ke své žádosti nepředložil závazné stanovisko Hasičského záchranného sboru Jihomoravského kraje.

II. Obsah žaloby

3. Žalobce se domáhá zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení. Uvádí, že stavební úřad začal věc řešit na základě oznámení sousedů, kteří na svém pozemku prováděli černou stavbu (betonovou zeď). Při návštěvě stavebního úřadu ve věci této černé stavby zavedl diskusi ohledně svého záměru zastřešit část svého pozemku (nyní předmětná stavba), přičemž Ing. H. mu sdělil, že tato jednoduchá stavba nevyžaduje ohlášení ani povolení. Žádost o dodatečné stavební povolení podal z opatrnosti poté, co byl k tomu vyzván v oznámení o zahájení řízení o odstranění stavby, ačkoliv upozorňoval, že jde o stavební úpravu, která ohlášení ani povolení nepotřebuje. Stavební úřad i žalovaný posoudili charakter stavby chybně. Spočívá pouze v udržovacích drobných pracích. Nejde o přístavbu, nýbrž o stavební úpravu v podobě přístřešku. Ten se skládá ze dvou zdí, které byly postaveny již před lety (zeď starého dřevníku a zeď sklepa). Obě zdi žalobce pouze omítnul, zpevnil perlinkou a vymaloval. Mezi zdmi je proluka, kterou používá k uskladnění věcí a kterou zakryl tak, že na obě zdi usadil dřevěnou konstrukci s polykarbonátovou deskou, oplechováním a okapem. Přístřešek nedosahuje plochy ani 25 m². Přístřešek původně v této podobě existoval. Stavební úřad i žalovaný nedokázaly určit charakter stavby, neustále žalobce vyzývali k úpravě projektové dokumentace, přičemž těmito požadavky v podstatě nelze vyhovět (neboť jde pouze o stavební úpravu). Ani požadované stanovisko Hasičského záchranného sboru nemůže být na stavební úpravu vydáno. I pokud ano, jde o zásadní navýšení nákladů, rozporné se zásadou hospodárnosti, neboť je požadováno stanovisko pro celý rodinný dům, když přístavba s ním nijak funkčně nesouvisí. Stavba rodinného domu končí štítem domu a k němu navazují přístavky (staré cca 80 let) a teprve pak je zastřešená proluka mezi přístavky (resp. dřevníkem) a zemním sklepem, která není funkčně spojena s rodinným domem. Nejedná se o stavbu, neboť nedošlo k zásahu do země. Zastřešení je pod úrovní společné zdi se sousedy, proto neovlivňuje jejich vlastnická práva. Noví vlastníci sousední nemovitosti udělují se stavbou souhlas. Tato změna poměrů nebyla vzata v úvahu. Je zmatečný postup stavebního úřadu, který několikrát měnil název stavby, neustále mění své požadavky, a je ve svých názorech nepřesný. S těmito skutečnostmi se žalovaný nijak nevypořádal.

III. Vyjádření žalovaného

4. Žalovaný ve svém vyjádření odkázal na napadené rozhodnutí a doplnil, že přístavba je propojena nejen okenním otvorem, ale také střešní konstrukcí a společným odvodem dešťových vod. Došlo k půdorysnému rozšíření stavby, předmětnou stavbu proto nebylo možné posoudit jako stavební úpravu. Bylo v dispozici žalobce, zda žádost o dodatečné povolení stavby podá či nikoliv. Žalovaný proto navrhl, aby byla žaloba jako nedůvodná zamítnuta.

IV. Replika žalobce

5. Ve své replice žalobce zopakoval, že předmětná stavba není přístavbou rodinného domu. Proluka je volným prostorem, nikdy nešlo o stavbu či součást stavby. Žalovaný nemá přehled o tom, jak situace na místě vypadá. Popisuje vztah mezi rodinným domem a dřevníkem. Na tomto stavu nebylo přístřeškem nic změněno. Zastřešení proluky nemá se stavbou rodinného domu technicky nic společného. Nedošlo k žádnému půdorysnému ani výškovému rozšíření žádné stávající stavby. Z proluky nevedou a nikdy nevedla žádná dveře ani okna. Na stěně dřevníku se nachází pouze původní malá okénka. K žádnému funkčnímu propojení mezi žádnými stavbami zastřešením volného prostoru nedošlo.

V. Posouzení věci krajským soudem

6. Krajský soud v Brně na základě včas podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2, věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů; dále jen „s. ř. s.“), jakož i řízení předcházející jeho vydání. Při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správních orgánů (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Ve věci rozhodl bez nařízení jednání za splnění zákonných podmínek (§ 51 odst. 1 s. ř. s.).
7. Po přezkoumání žalobou napadeného rozhodnutí dospěl soud k závěru, že **žaloba není důvodná**.
8. Žalobce primárně brojí proti závěru žalovaného, že řízení o dodatečném povolení bylo nutno zastavit pro nepředložení závazného stanoviska Hasičského záchranného sboru. Podle žalobce totiž pro předmětnou stavbu není toto stanovisko vyžadováno.
9. Podle § 31 odst. 1 písm. b) bod 5 zákona č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, ve znění účinném do 31. 7. 2017 (dále jen „zákon o požární ochraně“) se státní požární dozor vykonává posuzováním projektové dokumentace stavby, která vyžaduje stavební povolení, kromě staveb uvedených v § 31 odst. 3, pokud byly převedeny z režimu ohlášení do režimu stavebního povolení.
10. Podle § 31 odst. 4 zákona o požární ochraně výsledkem posuzování podkladů, dokumentace a ověřování splnění stanovených požadavků podle odstavce 1 písm. b) a c) je závazné stanovisko nebo stanovisko vyžadované zvláštním právním předpisem.
11. S ohledem na citovaná ustanovení se správnost závěru správních orgánů o nutnosti předložit závazné stanovisko Hasičského záchranného sboru odvíjí od posouzení, zda předmětná stavba je stavbou vyžadující stavební povolení.
12. Podle § 108 odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb., stavební zákon, ve znění účinném do 31. 12. 2017 (dále jen „stavební zákon“) se stavební povolení vyžaduje u staveb všeho druhu bez

zřetele na jejich stavebně technické provedení, účel a dobu trvání, nestanoví-li tento zákon nebo zvláštní právní předpis jinak.

13. Podle § 2 odst. 5 písm. b) stavebního zákona změnou dokončené stavby je přístavba, kterou se stavba půdorysně rozšiřuje a která je vzájemně provozně propojena s dosavadní stavbou.
14. Správní orgány dospěly k závěru, že předmětná stavba je přístavbou ve smyslu § 2 odst. 5 písm. b) stavebního zákona, tudíž změnou dokončené stavby. Touto dokončenou stavbou má být rodinný dům včetně přístavby označované žalobcem jako „dřevník“ (dále také „dřevník“). Jelikož změna dokončené stavby spadá pod pojem stavba dle stavebního zákona (viz § 2 odst. 4), podléhá obecně stavebnímu povolení, nestanoví-li zákon jinak. Podle správních orgánů předmětná stavba nenaplnuje ani výjimku spočívající v nepřekročení zastavěné plochy 150 m² [viz § 104 odst. 1 písm. a) stavebního zákona], neboť v případě přístavby je nutno započítat celkovou plochu stavby (rodinného domu), který tuto výměru překračuje.
15. Žalobce brojí prakticky proti všem uvedeným úvahám správních orgánů, přičemž směřuje několik rozdílných otázek – jednak tvrdí, že předmětná stavba není stavbou, nýbrž stavební úpravou, jednak tvrdí, že se jedná o stavbu samostatnou, nikoliv provozně spojenou s rodinným domem, a nakonec také tvrdí, že se jedná o stavbu nevyžadující ohlášení ani povolení. Tyto závěry souhrnně podporuje argumentací, že se nejedná o stavbu pevně spojenou se zemí, že se nejedná o stavbu spojenou s rodinným domem, že tato stavba nedosahuje plochy 25 m², že zdi využitě pro zastřešení byly postaveny již před lety.
16. Zdejší soud se vyjádří ke všem těmto tvrzením a námitkám, nicméně je patrné, že jádrem sporu je posouzení, zda předmětná stavba je přístavbou či nikoliv.
17. Z fotodokumentace obsažené ve správním spise a dále z protokolů o ústním jednání spojeném s ohledáním na místě ze dne 16. 8. 2013 a ze dne 23. 7. 2015 vyplývá, že na rodinný dům č. p. x navazuje zděná stavba nazvaná „dřevník“, která je spojena s rodinným domem chodbou. Dále z této stavby dřevníku ústí do prostoru zastřešeného předmětnou stavbou dvě okna. Předmětnou stavbu představuje přístřešek konstrukčně tvořený pozednicemi, trámky a střešními latěmi, na které je připevněna polykarbonátová deska, zakončená oplechováním opatřeným okapem. Trámky jsou uloženy na stávající zdi dřevníku a zdi přiléhající k zemnímu sklepu. Střecha dřevníku plynule navazuje na předmětnou stavbu tak, že odvod dešťové vody ze střechy dřevníku je zajištěn stékáním po přístřešku do okapu, který je součástí přístřešku.
18. Předně je však nutno poznamenat, že i kdyby bylo provedené zastřešení stavební úpravou, jak tvrdí žalobce, stále by se jednalo o změnu dokončené stavby [viz § 2 odst. 5 písm. c) stavebního zákona], a tudíž také o stavbu (viz § 2 odst. 4 stavebního zákona). Žalobcova teze, že se nejedná o stavbu proto, že jde o přístavbu, je tak nesprávná.
19. Zcela lichá je také argumentace žalobce, že se nejedná o stavbu pevně spojenou se zemí. Tato otázka je totiž pro účely aplikace § 108 odst. 1 stavebního zákona lhostejná. Podle § 2 odst. 3 věty první stavebního zákona se stavbou rozumí veškerá stavební díla, která vznikají stavební nebo montážní technologií, bez zřetele na jejich stavebně technické provedení, použité stavební výrobky, materiály a konstrukce, na účel využití a dobu trvání. Pevné spojení se zemí tak není definičním prvkem stavby pro účely stavebního

zákona. Tato skutečnost by byla důležitá pro posouzení, zda předmětná stavba vznikla jako nemovitost ve smyslu § 119 odst. 2 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění účinném do 31. 12. 2013. Obsah pojmů „stavba“ užitých v těchto dvou předpisech je ovšem rozdílný (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 8. 2013, č. j. 8 As 37/2013 – 40; všechna zde citovaná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz).

20. Stejně tak není nijak významné, že zdi, s nimiž je předmětná stavba spojena (potažmo na které byla položena), již byly postaveny dříve. Jak již soud uvedl, předmětná stavba spočívá v samotném zastřešení (nikoliv ve zdech, které byly pro zastřešení využity), přičemž na stavebně technické provedení se nebere zřetel. Podstatné je podle § 2 odst. 3 věta první stavebního zákona to, že předmětná stavba vznikla stavební nebo montážní technologií, což je zjevné s ohledem na to, že přinejmenším musely být spojeny pozednice, trámký a střešní latě, připevněna polykarbonátová deska a provedeno oplechování a připevnění okapu. Jedná se tudíž o stavbu pro účely stavebního zákona.
21. Otázka, zda je předmětná stavba stavbou samostatnou, nebo přístavbou rodinného domu č. p. x, se odvíjí od posouzení toho, zda půdorysně rozšiřuje stavbu rodinného domu a zda je s touto stavbou vzájemně provozně propojena. Pro tyto účely je ovšem nutné nejprve posoudit charakter dřevníku, neboť žalobce tvrdí, že předmětná stavba nenavazuje na rodinný dům, nýbrž právě na dřevník. I zde přitom platí shodná kritéria. Rozšiřuje-li dřevník stavbu rodinného domu půdorysně a zároveň je s rodinným domem vzájemně provozně propojena, jde o přístavbu, tj. změnu stavby rodinného domu, a tudíž pro účely stavebního zákona jedinou stavbou (stavbou rodinného domu včetně všech jejích změn).
22. Co se týče půdorysného rozšíření původní stavby, toto je patrné z fotodokumentace a protokolů o ústním jednání spojeném s ohledáním na místě, a to jak v případě dřevníku (rozšiřujícího původní stavbu rodinného domu), tak v případě předmětné stavby (rozšiřující stavbu rodinného domu již rozšířenou o dřevník). Ani mezi dřevníkem a rodinným domem na straně jedné, ani mezi předmětnou stavbou a dřevníkem na straně druhé nevznikla mezera, která by půdorysně jednotlivé stavby rozdělovala. Konstrukčně je také zjevné, že na sebe stavby navazují. Jak již soud uvedl, je lhotežné, nakořik je předmětná stavba pevně spojena se zdí dřevníku. Je zřejmé, že střecha dřevníku plynule navazuje na polykarbonátovou desku předmětné stavby, stejně jako oplechování střechy dřevníku navazuje na oplechování předmětné stavby. Zdejší soud proto nemá pochybnosti o splnění podmínky půdorysného rozšíření stavby rodinného domu, a to jak v případě dřevníku, tak v případě předmětné stavby.
23. Klíčové je tak splnění druhé podmínky stanovené v § 2 odst. 5 písm. b) stavebního zákona, spočívající ve vzájemném provozním propojení přístavby s dosavadní stavbou.
24. Nejvyšší správní soud opakovaně uvedl, že provozním propojením se rozumí propojení komunikační, zejména otvor mezi původní stavbou a nově vzniklou částí, např. dveře či okno (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 9. 2012, č. j. 8 As 11/2012-47, nebo ze dne 17. 2. 2012, č. j. 5 As 13/2011-97).
25. Spojení dřevníku s rodinným domem chodbou je jednoznačně komunikačním, provozním propojením. Žalobce ostatně ani nepředkládá žádný argument, proč by tomu tak nemělo být. Zdejší soud proto nemá žádné pochybnosti o tom, že dřevník představuje přístavbu k rodinnému domu, tj. změnu původní stavby rodinného domu, se kterou tudíž tvoří stavbu jedinou.

26. Stejně tak soud shledal, že komunikačně propojena je také předmětná stavba s dřevníkem (tudíž s ohledem na výše uvedené také s rodinným domem). Za komunikační propojení ovšem považuje pouze dvě okna ve zdi dřevníku, která ústí do prostoru zastřešeného předmětnou stavbou. Za provozní propojení nelze považovat společné řešení odtoku srážkových vod, jak uvedly správní orgány. Tato skutečnost je totiž spíše výsledkem stavebně technického provedení spojení přístavby a původní stavby, nikoliv výrazem možného společného provozního užívání přístavby a původní stavby. Komunikačním propojením ve smyslu výše citované judikatury je zjevně myšlena možnost přímého přecházení z přístavby do původní stavby nebo možnost přímého společného využívání přístavby a původní stavby, respektive vzájemné interakce dvou (a více) lidí, jednoho v přístavbě a druhého v původní stavbě. Za přímé společné využívání lze proto považovat situace, kdy je mezi přístavbou a původní stavbou takový otvor ve zdi, který umožňuje například podávání nejrůznějšího náčiní potřebného pro využívání přístavby, jídla a pití (jehož příprava například probíhá v původní stavbě a konzumace v přístavbě), sledování televize v původní stavbě z prostoru přístavby nebo naopak promítání obrazu z jedné místnosti do druhé (tj. spojení promítací místnosti a místnosti, ve které je obraz sledován).
27. Možnost společného využití přístavby a původní stavby je přitom nutno hodnotit z hlediska potenciality. Přístavba totiž nemůže v průběhu času měnit svůj charakter na samostatnou stavbu a opět na přístavbu pouze v závislosti na tom, jak je aktuálně využívána. Stejně tak původní stavební povolení jednoduše nezanikne ve chvíli, kdy dojde k (byť jen dočasné) změně v užívání, a nebude neustále vyžadováno nové stavební povolení (či souhlas apod.) jednou pro samostatnou stavbu, jednou pro přístavbu. Zároveň ovšem platí, že potencialita využití musí mít základ ve stavebně technickém charakteru původní stavby a přístavby a musí jít o reálně představitelné užívání, nikoliv pouze o čistě teoretickou variantu zcela odtrženou od reality.
28. S ohledem na tyto úvahy nelze přisvědčit argumentaci žalobce vyvracející provozní propojení poukazem na to, jak jsou aktuálně využívány předmětná stavba a dřevník. Žalobce sice tvrdí a fotografiemi také prokazuje, že předmětná stavba slouží pouze ochraně uskladněných věcí, nicméně tento stav se může ze dne na den změnit. Zcela reálně si lze přitom představit využití přístřešku k relaxaci a různým společenským událostem, zvláště v případě nepříznivého počasí. V takovém případě je pak plně představitelné využití oken ve zdi dřevníku zejména pro podávání pokrmů připravovaných či skladovaných v rodinném domě. Právě v případě nepříznivého počasí se tento způsob společného provozního využívání předmětné stavby a stavby rodinného domu jeví jako naprosto racionální varianta. Takové využití stávajících oken je totiž jistě praktičtější, než kdyby byly veškeré pokrmy (ale také další předměty) v případě deště přenášeny z domu do prostor přístřešku přes dvůr. Na tomto místě ovšem soud zdůrazňuje, že se jedná pouze o příklad společného provozního využití předmětné stavby a stavby rodinného domu, který potvrzuje tezi žalovaného o jejich provozním propojení. Bez adekvátní žalobní argumentace, která by tuto tezi jakkoliv vyvracela, nemůže soud do podrobností domýšlet, proč podle žalobce předmětná stavba není provozně propojena s rodinným domem. Žalobní argumentaci založenou na tom, že předmětná stavba je spojena s dřevníkem, nikoliv s rodinným domem, soud vyvrátil výše. K otázce, zda okna ve zdi dřevníku mohou být považována za provozní propojení, žalobce žádnou argumentaci neuplatňuje.
29. Soud proto uzavírá, že předmětnou stavbu je nutno považovat za přístavbu rodinného domu č. p. x. Jelikož nejde o samostatnou stavbu, není ani rozhodné, že sama o sobě

nepřesahuje plochu 25 m². U této stavby je dle § 108 odst. 1 stavebního zákona vyžadováno stavební povolení, neboť se neuplatní žádná ze zákonných výjimek pro aplikaci tohoto ustanovení. Za této situace byl požadavek stavebního úřadu na předložení závazného stanoviska Hasičského záchranného sboru plně v souladu s § 31 odst. 1 písm. b) bod 5 a odst. 4 zákona o požární ochraně. Jestliže žalobce toto závazné stanovisko nepředložil, postupoval stavební úřad správně, jestliže řízení o žádosti o dodatečné stavební povolení zastavil podle § 66 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád.

30. Soud nepovažuje za žádné pochybení, jestliže stavební úřad původně jako stavbu označoval také navazující terasu s nájezdovou rampou a posléze již jen předmětnou stavbu. Jestliže po podrobnějším posouzení dospěl stavební úřad k závěru, že terasa s nájezdovou rampou nevyžadovala ohlášení ani povolení, nemohla tím vyvolaná změna předmětu řízení o dodatečném povolení stavby nijak zkrátit žalobce na jeho právech (ostatně sám tvrdil, že se o stavbu vyžadující ohlášení či povolení nejedná). Změny v závěrech správních orgánů ohledně charakteru stavby a požadavků na její dodatečné povolení v důsledku učiněných skutkových zjištění či ujasňování interpretace a aplikace právní úpravy mezi prvostupňovým a druhostupňovým správním orgánem nepředstavuje zmatečnost či jinou vadu řízení. Právní úprava (zejména pravidla pro dokazování a řízení o opravných prostředcích) s takovýmto vývojem počítá. Není proto zřejmé, jak by se měl žalovaný se změnami hodnocení ze strany stavebního úřadu vypořádávat, jak požaduje žalobce.
31. Z podobných důvodů soud neshledává žádnou nezákonnost ani v tom, že zaměstnanec stavebního úřadu údajně před provedením stavby na základě fotodokumentace a podrobného popisu projektu žalobci sdělil, že stavba nebude vyžadovat ani ohlášení ani stavební povolení. Z tvrzení žalobce i z obsahu správního spisu je zřejmé, že tento pracovník nemohl mít k dispozici kompletní projektovou dokumentaci (ta byla vyhotovena až dodatečně), přičemž navíc právní názor stavebního úřadu se v průběhu času měnil v závislosti na vyslovených závazných právních názorech žalovaného. I kdyby bylo tedy prokázáno, že pracovník stavebního úřadu žalobci sdělil výše uvedené, nemohlo by mu bez dalšího vzniknout legitimní očekávání, že pro stavbu nebude vyžadováno stavební povolení.
32. Skutečnost, že předmětná stavba podle žalobce neovlivňuje vlastnická práva sousedů, je v tuto fázi zcela lhostejná, neboť nemá žádný vliv na závěr správních orgánů, že žalobce byl povinen předložit závazné stanovisko Hasičského záchranného sboru. Ze stejného důvodu je lhostejné, že noví vlastníci sousední nemovitosti se stavbou souhlasí. Nejde o relevantní skutečnost, která by mohla být správními orgány jakkoliv zohledňována, jak požaduje žalobce.

VI. Shrnutí a náklady řízení

33. Krajský soud na základě shora provedeného posouzení neshledal žalobu důvodnou, a proto ji ve smyslu § 78 odst. 7 s. ř. s. **zamítl**.
34. O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 13. února 2018

JUDr. Jaroslava Skoumalová, v. r.
předsedkyně senátu